

Liever een wildplukker dan een regelneef

Een jonge wildplukker heeft een bramenstruik ontdekt.

foto Anke Teunissen, hh

Veel mensen komen niet in de natuur en geven er ook niets om. Wildplukken herstelt juist de band met de natuur en biedt kansen voor natuurbescherming, stelt Thomas van Slobbe.

*THOMAS VAN SLOBBE, DIRECTEUR
STICHTING WAARDE*

In zijn knap geschreven natuurdagboek van 30 maart gaat Koos Dijksterhuis in op de discussie binnen de natuurbeweging over wildplukken in Nederland. Moet je de natuur tegen wildplukkers beschermen? Of kun je wildplukken beter stimuleren omdat daarmee de betrokkenheid van mensen bij natuur versterkt wordt? Binnen de campagne Lekker Landschap organiseren we - in samenwerking met Landschapsbeheer Nederland - jaarlijks een Nationale Wildpluk Conventie waar wildplukkers uit het hele land samenkomen en ervaringen uitwisselen. Ook leggen wij een heel netwerk van Foodwalks in ons land aan, waar mensen al wandelend en fietsend de lekkerste maaltijden bij elkaar kunnen plukken. Je zou dus kunnen zeggen dat we een belangrijke rol binnen de Nederlandse gemeenschap van wildplukkers vervullen. Daarbij staat respect voor de natuur centraal. We roepen op alleen voor eigen gebruik te plukken. Met mate. Zorgvuldig. Niet in gebieden die geen verstoring dulden. En met inachtneming van de regels. Maar, eerlijk is eerlijk, hoe je het ook wendt of keert, we kunnen nooit

helemaal voorkomen dat de natuur erdoor verstoord wordt.

65 miljoen plukkers

Dit is op zich niets nieuws. Onze voorouders trokken altijd al de bossen in om bramen te plukken voor de jam, brandnetels voor de soep of kastanjes voor de taart. En in de landen om ons heen is dit al helemaal normaal.

Op dit moment zijn er 65 miljoen actieve wildplukkers in Europa. Dat is, op een bevolking van in totaal 750 miljoen, ruim 8,5 procent van alle Europeanen. Die trappen de paden plat en breken takken af. Ze verstoren broedende vogels en sommigen plukken, ondanks alle oproepen om dat niet doen, de laatste bessen uit het bos. De reflex om dit te verbieden is begrijpelijk, en in kwetsbare natuurgebieden ook terecht.

Maar lang niet al onze natuur is kwetsbaar, en veel van onze weilanden en bossen hebben een uiterst beperkte ecologische waarde. Dus laten we alsjeblieft oppassen voor de typisch Nederlandse regelneefrij.

Vervreemding

Een grotere bedreiging voor de natuur in Nederland ligt immers in het feit dat een groeiend aantal bevolkingsgroepen totaal van de natuur vervreemdt. Veel mensen hebben er niets meer mee. Ze komen er niet, het boeit ze niet en als het om natuurbescherming gaat, geven ze dus ook niet thuis. Behalve als het leuk, gezond of lekker is. Als je er gezellig kan gaan picknicken, sporten of spelen. Als je er lekkere dingen kan plukken. Dan verbindt men zich met de natuur, omdat het leven dan weer simpel en 'natuurlijk' is. Met natuurbeleving als dagelijkse kost.

Dat is belangrijker dan een verstoord struweel en een paar afgebroken taken. Pas als natuur in

het hart van onze samenleving staat, heeft natuurbescherming kans van slagen.